

[Fogh Rasmussen]

ganske særlig forventning. Jeg efterlyste i første runde, at hr. Risgaard Knudsen ville tage ordet i denne debat. Som jeg oplyste ved den lejlighed, har hr. Risgaard Knudsen givet interview til Aalborg Stiftstidende i denne weekend, og når jeg havde forventet, at hr. Risgaard Knudsen ville tage ordet, så var det, fordi hr. Risgaard Knudsen i dette interview udtalte sig om de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af socialdemokratiets og SFs ændringsforslag. I dette interview udtalte hr. Risgaard Knudsen sig om disse beskæftigelsesmæssige konsekvenser med en betydelig større klarhed, end nogen har gjort i dag, og på den baggrund havde jeg forventet, at hr. Risgaard Knudsen ville tage ordet. Men nu er den tidligere ministers beskedenhed jo velkendt, og derfor vil jeg gerne yde den service at citere fra det interview, som hr. Risgaard Knudsen har givet til Aalborg Stiftstidende i weekenden. Her siger hr. Risgaard Knudsen bl.a.:

»Tabet af arbejdspladser vil uden tvivl være større, end man umiddelbart forestiller sig – f.eks. hos mange underleverandører, der kommer i farezonen. Og det vender jeg mig imod. Derfor stemmer jeg imod ændringsforslagene, når de kommer til behandling i folketinget i næste uge.«

Det ville da interessere os at høre nærmere om hr. Risgaard Knudsens motiver for sin stillingtagen. Nu må hr. Risgaard Knudsen ikke opfatte det forkert. Det er naturligvis af en helt positiv interesse for sagen og for hr. Risgaard Knudsens holdning, at jeg prøver at få hr. Risgaard Knudsen til at tage ordet. Ingen skal være i tvivl om, at vi naturligvis takker hr. Risgaard Knudsen for det standpunkt, som han har valgt at indtage i denne sag. Men jeg tror, det ville interessere en bredere kreds at erfare nærmere om de motiver, der ligger bag hr. Risgaard Knudsens synspunkter.

Hr. Risgaard Knudsen udtaler i interviewet et andet sted bl.a.:

»Det forekommer mig, at der er alt for mange akademiske bidrag i den aktuelle debat om dette emne. Jeg foretrækker at holde mig ved jorden.«

Det kunne måske netop være en opfordring til, at hr. Risgaard Knudsen bidrog til debatten med et sådant jordnært indslag.

Wilhelm (VS):

Skatteministeren og senere hr. Hagen Hagensen var inde på, at det var en ganske anden situation i 1974 – da var der god beskæftigelse på værfterne og helt andre udsigter. Nu er hukommelsen jo kort, men jeg synes dog lige, det skal nævnes, at det ganske enkelt ikke er rigtigt. Den internationale værftskrise begyndte at flagre rundt i de internationale økonomiske tidsskrifter allerede i 1972, den fik virkelig drøn på i 1973, og de største massefyringer, vi havde på danske værfter, kom i 1974 og 1975. Lindø blev halveret mandskabsmæssigt i perioden 1974–75, så det var bestemt ikke en ganske anden situation. Det var en situation, hvor man virkelig begyndte at drøfte overskudstonnagen og den kriseagtige situation, der var for værfterne, før den begyndte nogen andre steder i erhvervslivet.

Skatteministeren sagde, at det var, som om man ikke havde indset, i hvilket omfang lånearrangementer er almindelige i værfts- og rederibranchen. Jeg ved da godt, at lånearrangementer er blevet almindelige i værfts- og rederibranchen, men hvorfor er de blevet det? Det var de jo ikke for 20 år siden. Da ejede rederierne deres egne skibe, dem sejlede de rundt med, og da drev de både skibsbyggeri og rederivirksomhed. Lånearrangementerne er blevet almindelige af én ganske bestemt grund, nemlig at der er skattefiduser i lånearrangementer. Så kan det ikke være noget argument, når man kommer og vil ændre ved de ting, at sige: ja men I glemmer at se på, at lånearrangementer er blevet så almindelige. De er netop blevet almindelige, fordi der her er et område for skattetænkning. Der er ikke spor naturligt i, at værfterne deler sig op i et byggefirma og et udlejningsfirma og et firma, der lejer og begynder at sejle og kontrahere. Det er simpelt hen kun fremkaldt af de huller i skattelovgivningen, som vi burde stoppe, og som man sikkert burde have stoppet allerede i 1974 for den sags skyld.

Hr. Bernhard Baunsgaard var meget højt oppe, jeg var citatfusk, det var uanstændigt, folketingets talerstol osv. – den fik i det hele taget ikke for lidt, som sædvanlig med hr. Bernhard Baunsgaard. Jeg vil gerne sige i al stilfærdighed, at jeg citerede – og det gjorde jeg udtrykkelig opmærksom på – ordret og uden overspringelser det, hr. Bernhard Baunsgaard ved første behandling sagde om